

Невѣнка испървомъ видѣ много мѣчнотіи за да послѣдва съвѣтитѣ на сестрѣ си, защото ся бѣше навъкнала да губи златното си врѣме по нищо и никакво; но най-сѣтиѣ силомъ ся принуди на туй, и сполучи та направи чудны успѣхы въ сичкыѣ науки, и като ъхъ утѣшаваше философіята въ нейныѣ злополучія, тя си ся пакъ направи и стана по-хубава, отъ както бѣше по-прѣди; тя ся вече негрыжаше за хубостыѣ си, а не въспріимаше даже и да ся оглѣдва на оглѣдалото. Между туй, мѣжъ ѣ ъхъ бѣше напустналь. Тази послѣдна злочестія ѣ притѣсни душѣтъ, защото тя обичаше нѣжно мѣжа си; но сестра ѣ Грозана успѣ да ъхъ утѣши. „Не грыжайте ся, ѣ каза тя; азъ знаѣхъ срѣдството да употрѣбѣхъ, та да ви земе пакъ мѣжъ ви; слушайте само моитѣ съвѣты, и за нищо не ся смѣщавайте.“ Князътъ като имаше єдинъ сынъ отъ Невѣнкѣхъ, който щеше да му бѣде наслѣдникъ, той немаше и нуждѣхъ да ся жени пакъ и да земе другѣхъ женѣхъ, а си мыслеше само за забавленіята си. Той ся крайно наслаждаваше отъ разговорыѣ на Грозана и ѣ казваше по нѣкогажъ, че той немаше никога да ся жени, ако не бы нашелъ єдинѣхъ женѣхъ тѣ ѣ разумна като неѣхъ. „Но ако бы была тѣѣхъ грозна като мене?“ му отговори тя смѣешкомъ. — Отистина, Господжо, ѣ каза князътъ, туй не ще ми прѣчи нищо: чловѣкъ ся навъкнѣва на єдно грозно лице; вашето вече не ми ся вижда грозно, защото ся навъкнахъ да ви глѣдамъ: когато ся разговаряте, нищо нема да ви недостига, та да ви ненамѣрвамъ хубава; и послѣ да ви кажѣхъ истинѣтъ, Невѣнка мя насити съ хубостыѣ си: Секога когато срѣщна нѣкоѣхъ като неѣхъ, не смѣѣхъ да ся заприказвамъ съ неѣхъ, отъ страхъ да